

fuldstændig uberettiget Bestyldning mod vore Forhørsdommere. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem har fuldstændig Uret i, at det oftere foregaar, at Folk paadigte sig selv Forbrydelse for at undgaa Baretægtsarrest. Saa slet er Retstilstanden ikke.

Schjøth: Det ærede Medlem talte kun om sin Tro; jeg sætter derimod min Erfaring, og jeg er overbevist om, at naar enhver Anden end en Embedsmand vilde omtale disse Forhold, vilde man ikke komme til det Resultat, som det ærede Medlem kom til. Det ærede Medlem maa vide, at Retspleien her i Landet betragtes med den største Mistillid, og de sidste Aars politiske Forhold og hans og hans Venners Tilslutning have ikke gjort det bedre.

Sold: Maa jeg tillade mig den korte Bemærkning, at jeg hører ogsaa til Befolkningen, at jeg har affurat den samme Leilighed til at lære at kjende Retspleien som det ærede Medlem, og at jeg ikke selv beklæder nogen Embedsstilling som Dommer. Jeg dømmes ligesaa vel som det ærede Medlem i Henhold til Erfaring og Sagtagelse.

Klein: Jeg ønsker kun at sige, at naar jeg i dette Dieblik ikke udtaler mig nærmere i Anledning af, hvad her er fremkommet i Slutningen af denne Forhandling, saa er det, fordi jeg haaber at finde Leilighed dertil under Behandlingen af den følgende Sag paa Dagsordenen, hvor jeg gjerne vilde sige nogle Ord om vor Retspleie i det Hele taget her i Landet.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg ønsker blot at sige, at det selvfølgelig ikke kan have været den sidste Tale's Mening, da han før havde Ordet, at have for Die de Sager, der vare komne til Høiesterets Prøvelse; thi det kan ikke have været hans Mening at udtale, at Høiesteret skulde have undladt at gjøre Ansvar gjældende eller udtale sig misbilligende om saadanne Fængslingsbetreter, som Retten havde fundet uforsvarlige. Jeg tror for det ærede Medlems Skyld at burde tilføie dette.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Schjøth: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til det Udvalg, som blev nedsat vedrørende den foregaaende Sag.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af Schjøth.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om nogle Forandringer i Retspleien.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2329 ff).

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Klein: Jeg finder ikke nogen Anledning i dette Dieblik at komme nærmere ind paa alle Enkelthederne i dette Lovforslag. Det har været Gjenstand for Forhandlinger tidligere her i Thinget, og jeg har da fundet Leilighed til at udtale min Mening. Om der end kunde siges ved dette Lovforslag at være rørt ved forskellige Punkter, som fortjene nærmere Overveelse, og der for saa vidt nok kunde siges at indeholdes Momenter deri, som ere paaagtellesværdige, er Lovforslaget i sin Helhed næppe skiftet til at være Grundlag for en Lov angaaende Ordningen af Retspleien, ikke blot fordi der er enkelte Punkter, hvor jeg tror, at man i Realiteten maa være uenig med de ærede Forslagsstillere, som jeg har tilladt mig at udtale i forrige Samling, men især fordi dette Lovforslag foretager meget bethdelige — jeg kunde gjerne sige — Revolutioner i den Maade, hvorpaa nu Retspleien føres, uden dog at skaffe de nødvendige Forudsætninger, for at faae en saadan Revolution til Stede. Naar man vil bygge paa det Bestaaende, saa maa man ogsaa indrette sine Endringer og Modifikationer derefter. Det gaar ikke an at indføre en Del af et helt nyt System, uden at medtage, hvad der er nødvendigt for, at et saadant System kan komme til at virke i det Hele taget i Overensstemmelse med sin Hensigt. Men dette Lovforslag ligesaa vel som andre, der ere fremkomne i denne Samling og i forrige Samling, ere for mig Vidnesbyrd om, at der i Virkeligheden rører sig en Jølelse af, at der trænges til Reformen i vor Retspleie. Det blev sagt for et Dieblik siden, at der er Mistillid til Retspleien rundt om i Landet. Jeg veed ikke, hvorvidt det er Tilfældet. Jeg frygter